

Pécel, 1925. október 9. – Budapest, 2003

Apja lakatos volt. 1939-ben fejezte be a polgári iskolát, a Telefongyárban lett szerszámkészítő tanonc, majd ugyanott 1946-ig segédként dolgozott. 1942-ben lett a vasasszakszervezet tagja, 1945-től tagja a Magyar Kommunista Pártnak. Megválasztották pártbizalminak. 1946-tól az Elzett Vasárugyárban szerszámlakatos, később újítási felelős. 1947-től 1949-ig Pécelen SZIT titkár volt, 1949-ben MKP alapszervezet pártvezetőségi tagja. 1950-ben az államosított Lánczi-féle Nyomdagépipari Vállalat első munkásigazgatója volt néhány hónapig. 1950. júniustól pártalkalmazott volt; az MDP/MSZMP Budapest XIII. kerületi bizottságán funkcionárius; előbb a termelési osztályon, majd a szervezési osztályon instruktor volt, 1951-ben lett a káderosztály helyettese vezetője, a következő évben az agitációs- és propagandaosztály vezetésével bízták meg. A kétéves pártfőiskola elvégzése után, 1955-ben pártbizottsági titkár, majd másodtitkár volt. 1956. november 5-étől XIII. kerületi IIB elnöke, majd első titkár volt. A Budapesti Pártbizottság tagja 1957-ben lett, 1958-tól kerületi és a Fővárosi Tanács tagjává választották. 1959. december 5. és 1966. december 3. között az MSZMP Központi Bizottság póttagja volt. 1962. januárban felmentették funkciójáról, a következő hónapban kinevezték a kohó- és gépipari miniszter helyettesévé. 1967 őszén felmentették és a Danuvia Szerszám- és Készülékgyár vezérigazgatójává nevezték ki. 1982-ben nyugdíjazták.